

ZIAR SĂPTĂMÂNAL — CULTURAL ȘI INFORMATIV.

La sfințirea Catedralei

Sâmbătă, 25 Martie, în ziua Bunei Vestiri, s'a făcut în târgul nostru sfințirea vechiului lăcaș domnesc de închinare, biserica Sf. Ioan, catedrala orașului.

Era vorba să se facă această sfințire de către L. P. S. S. Mitropolitul Nicodem, care însă n'a mai putut veni. De aceea sfințirea s'a făcut de către P. S. S. Arhiepiscopul Valeriu Moglan, vicarul mitropoliei.

Această sfințire se face în urma restaurării bisericii, restaurare făcută prin grija, zi de zi, a părintelui protoereu Nourescu, parohul catedralei și a consiliului parohial, sub supravegherea Comisiei monumentelor istorice.

Cătorva vovodală a lui Ștefan cel Mare, clădită între 1497 și 1499, păstrează amintirea unor vremuri de darnică grijă bisericească. A păstrat ceva din atmosfera aceea de atunci, a trăiniciei pe care se clădise și stăpânirea marelui domn. Puțin prefăcută la acoperiș, biserica oferă pe din afară marea vremurilor moldovene de odinioară și gustul artistic al meșterilor, care au întemeiat în piatră și cărămidă gândul marelui domn.

Restaurată astăzi, biserica zămbește a prosperității pe din afară, păstrând totuși impresia arhaică. Pe dinăuntru însă este oribilă. Și nu din vina celor de aici, care poate ar fi vrut să facă ceva mai bun. Căci așa cum a rămas, cu grunzul tencușii hăde, interiorul cătorlei domnești parcă protestează. Și credem că tot așa va fi protestând în mormântul său și cătorla cel vechi, care avea atâta simț artistic, vădit în atâtea lucrări ce-au răsarit peste olaturile Moldovei lui. De aceea credem că pomenita Comisie a monumentelor istorice, care are în frunte pe d-l N. Iorga, prea s'a hăreli când a țărnut numai la atâtea restaurări interioare. Așa cum este azi parcă ar fi o anume casă neterminată, o locuință în care se mută cineva grăbit, fără a o văruți.

Trebuie să gândească această Comisie că se poate restaura mai onorabil. Aici au fost oameni care ar fi vrut s'o facă și meșteri care să execute un plan bine și artistic gândit. Dovadă lucrările ce s'au făcut cu atâtea pricepere în exterior de d-l Carol Zane și stratele săpate în lemn de meștrii școalei de meșteri, care le fac cinstite.

Credem că părintele Nourescu nu se va lăsa blutit. Va cere, și noi vom fi alături, să se îngăduie a da bisericii lui Ștefan, o înfrățire launtrică potrivită cu ceea ce trebuie să fie: o amintire frumoasă a unor vremi în care grija de frumos nu era numai grija de cărpă.

A. A. Rotundu

Monumentul lui Ion Creangă

(pe marginea ediției critice a d-lui G. T. Kirileanu)

Editura Fundației pentru Literatură și Artă Regele Carol II a scos zilele acestea de sub teascu ediția critică mult așteptată a marelui povestitor Ion Creangă, alcătuită de către d-l G. T. Kirileanu, fost bibliotecar al Marilor Regi Carol I și Ferdinand I, azi pensionar în orașul nostru și unul dintre cărturarli cu cea mai mare dragoste și înțelegere față de relicvele și manifestările culturale și artistice ale neamului românesc.

Alegerea făcută de Fundație asupra d-lui Kirileanu este cum nu se poate mai fericită, dovadă prin aceasta spiritul ei de înaltă obiectivitate și de riguroasă selecție. Căci d-l Kirileanu, originar de pe Valea Bistriței, nu este numai un cunosător perfect al vieții, al obiceiurilor și al locurilor copilăriei lui Creangă, ci și un mare admirator al curatei vieți sătești și al graului autentic țărănesc, pe care-l înțelege și-l iubește ca nimeni altul! De aici dragostea și înțelegerea sa mare pentru opera lui Ion Creangă, care a

imortalizat viața și obiceiurile din preajma Humuleștilor, făcându-le cunoscute lumii întrege prin valoarea artistică a scrisului său nemuritor.

Dar d-l Kirileanu nu-l cunoaște pe Creangă de eri de alaltăieri. D-sa a tipărit, încă din 1906, în editura Minerva, cea mai bună ediție—ediția clasică a marelui scriitor, urmată de un minunat glosar de cuvinte, intrat azi definitiv în dicționarele limbii române. De atunci și până azi d-l Kirileanu a cercetat necontenit toate manuscrisele care ni s'au mai păstrat dela Ion Creangă, le-a confruntat cu textul publicat în revista Convorbiri Literare și în ediția de a lași. Cuvânt cu cuvânt textul lui Ion Creangă a fost îndreptat cu o răbdare vrednică de invidiat, de către oricine se încumetă a tipări o ediție critică. Și cu aceeași răbdare a alergat mulți ani de-a rândul, necrușând nici cheltuieli, nici osteneală, prețutindeni unde a aflat că există un izvor care i-ar fi putut folosi la verificarea și îndreptarea textului

Creangă.

Așa se explică de ce ediția recentă, tipărită de Fundație, are note și variante atât de bogate, în afară de un mare număr de planșe în care abundă facsimile din scrisul humuleșteanului.

Cartea se încheie cu o listă de cuvinte din Amintiri, explicate de însuși Creangă pentru Livia Maiorescu—fiica marelui protector al scriitorului. Patru planșe ne dau în facsimile toate aceste cuvinte, întovărășind textul tipărit. Apoi, după note și variante, urmează „Lămuriri supra acestei ediții”, subsemnatura d-lui G. T. Kirileanu, care ne arată principiile călăuzitoare pentru alcătuirea acestei monumentale și mult așteptate ediții.

D-l G. T. Kirileanu, ajutat de Fundație, a ridicat în cultura românească un monument nepieritor marelui scriitor Ion Creangă, care prin autenticitatea scrisului din opera sa ne-a dus faima până la marginile lumii civilizate.

Constantin Turcu

Tot despre asistența socială

Filosofia antică și în deosebi cea modernă și contemporană, aceste din urmă inspirate de doctrina creștină, justifică asistența socială prin dreptatea immanentă și solidaritatea socială, și tocmai pentru acest cuvânt, demonstrația lor nu a dus la rezultate practice.

Religiunea creștină scoate datorita ajutorului reciproc, din raportul de filiație între noi și Dumnezeu, raport al cărui corolar firesc este frățietatea. Ca fil al lui Dumnezeu, cu toții suntem frați, creați pentru destine înalte. De aceea, ca fil al aceluiași părinte, cu aceleași drepturi de viață, să fim legați prin iubire.

Dragostea, lată simțirea, pe care Iisus Hristos, a așezat-o la baza vieții noastre și prin care—singura—am crezut El, se poate realiza fericirea lumii.

„Să vă iubiți unii pe alții, căci întru aceasta va cunoaște lumea că suteți ucenici ai mei”, spune Mântuitorul, în ajunul morții, ucenicilor săi; iar Sfântul apostol Pavel, în o epistolă a sa, pune dragostea între oameni, mai presus de toate virtuțile și o cântă în aceste cuvinte pline de inspirație divină.

„De ași grăi în limbi omenestii și îngerești, iară dragoste nu am, m'am făcut aramă sunătoare și chin-balul gălăgios. Și de-ași avea dar profetic și ași cunoaște toate tainele și întreaga știință, de-ași avea credință cât să mul munșii, iară dragoste nu am, nimic nu sunt.

De mi-aș împărți toată averia și de mi-aș da trupul să ard, iar dragoste nu am, nici un folos nu-mi este.

Dragostea, îndelung răbdă, este

deplină de bunătate, nu știe de invidie, nu se trufeste.

Dragostea nu se poartă cu ne-cuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu pune la socoteală răul, nu se bucură de nedreptate și se încântă de ade-văr, toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le răbdă.

Dragostea niciodată nu cade”.

Lată cel mai simplu dar și cel mai cu tremurător lăm al iubirii. Ea a făcut din fiecare clipă a vieții apropielul, o jertfă pentru triumful credinței creștine și binelui apropielul, ea poate face să nască din noi, ca din o prea nestimată floare, fructul faptelor bune.

Deci, în iubire să aflăm temelul asistenței sociale.

V.

Teatrul la Piatra Neamț, în vechime

de V. C. Șoarec

Ca să povestesc felul cum se juca teatru la Piatra Neamț în vechime, n'am să leg firul amintirilor din negura vremurilor. O viață de om, e o nimica toată; 50—60 de ani ori și mai mulți din veșnicie, nu însemnă nici o picătură de apă într'un ocean. Nu cobor cu mintea nici măcar pe vremea când teatrul se juca în casele lui Cambanu, cam prin împrejurimile Tribunalului și Prefecturii de azi.

Eu în minte localul teatrului așa cum l'am cunoscut pe dinăuntru în cea dintâi copilărie, în plața târgului; casă cu două rânduri, spețată cu fete către miază-zi, rândul întâi avea du-

gheni, iar în cel de sus teatrul. Chirias al teatrului, era moș Timotei Șoarec. Om mic de statură, purta favorite pe care eu le-am știut tot albe, iar la două degete, cele mai mici de la mână dreaptă, avea un belug, căci le ținea tot îndoit în palmă. Ba mai știu că trăgea și tabac pe nas.

Îndeletnicirea aceasta, de chirias al teatrului, nu prea era pe placul tatălui meu și a celorlalți frați ai lui, fiindcă de, din coșogomite negustor de plute, să fie teatrul cu chirie, ca tot timpul cășlegilor de iarnă să facă baluri mescate, la care se adunau și slugile din țarg —

erau o scădere. Cu toate acestea, fiindcă moș Timotei era cel mai mare din Șorleni, cum respectul pe acele vremuri era încă la cinstite, nici unul dintre frații lui, nu l-a bănuțit vre-o dată, că îndeletnicirea dela bătrânețe, nu le-ar face cinstite. O spun asta, fiindcă la sărbători cetați frați, cu toată cuvința li hăritseau pe bietul moș Timotei, iar când era vre-o logodnă prin familie, el, cel mai bătrân dintre frați, schimbă inelele.

Teatrul era pe acele vremuri al familiei Liciu, al Licenilor cum se mai spunea.

În toamna anului 1885 se opoșise prin Piatra, trupa lui Burlesescu. Acești năcăjiți de actori, cum li se spunea pe atunci, ca să-l asigure o năcăjită de viață până la primăvară,

Să ia aminte!

Îndelungul efort pe care războiul mondial îl pretinse de la toată lumea, a lăsat în urmă-i o cumplită oboeală. Iar elanul cu care cei mai mulți porniseră altădată, ca să dea ființă anui vis scump sau să-și apere pământul cotropit de alții, făcuse loc scepticismului și nemulțumirii, consecințe fatale realizării idealurilor. Adăugându-se la acestea și o anumită ideologie, de un atât de mare folos celor care militau pentru ea, se părea că ideile naționale nu mai meritau vreo atențiune.

Erau demodate, anacronice, vestigii ale unor epoci sălbatice și intolerante. Oricum, deveniseră inutile, poate chiar prumezicioase (pentru acei ideologi, bineînțeles!)

Dar, tocmai când lumea se complăcea mai mult într'un fel de somnolență beatitudine, anumite popoare, dinamizate de conducătorii lor, au trezit-o.

Și brutal, fără menajamente!

În consecință, mai ales astăzi, în fața uluitoarei acțiuni care a făcut să dispară un stat, nimeni nu mai lăncezește; și nimeni, absolut nimeni, nu mai are vreme pentru dispute răvășitoare de suflete. Toți, ca unul, se strâng sub faldurile aceluiași stindard: al Patriei! Aceasta, desigur, aiurea.

La noi, deșteptarea n'a fost provocată de evenimente externe. Dimpotrivă. Cel care veghează continuu la îndeplinirea destinului neamului, a avut grijă s'o facă din vreme. Ca să fim gata. Și oricând.

Deaceia, acum, când lumea tresare înforată de ce va aduce ziua de mâine, noi, Români, așteptăm liniștiți. Sufletul ni-i pregătit pentru orice încercare. Fie cât de grea. Doar suntem deprinși. Drept urmare, toți cei care răvnesc la pământul scump al Patriei, să ia aminte! Sentinela dela postul cel mai înalt al latinității stă de veghe. Calmă, dărză și neînfricată!

Vasile Chirișescu

Citiți în pag. II-a

UN PROCES de HOTAR

LA VALEA VIEI IN 1800

de Gh. T. Kirileanu

stărneau pe lămpă oamenii cu dare de mână și frunțași târgului, să facă o serie de abonamente la loja, de 25 până la 30. Tatăl meu, fte că nu putuse scăpa de stăruința actorilor (poporul le spunea *actorii*), dăduse și el 200 lei pentru seria de 24 spectacole. Asta ar fi însemnat, scotind câte 2 spectacole pe săptămână Joia și Duminică, distracție pe timp de 3 luni. Trupa însă stătea în Piatra cam 4 până la 5 luni. În acest răstimp, mai erau spectacole cu abonamentul suspențat, iar în seri, se jucau piese în beneficiul câte unuia din actorii trupe.

De cel 200 lei, plătit atunci de tatăl meu pentru abonamente, nu s'a putut folosi familia, fiindcă

continuare în pag. II-a

Teatrul la Piatra Neamț, în vechime.

continuare din pag. 1-a

la 21 Octombrie, a murit fratele tatăl Bădița Ionică și pe cele vremuri, nu se cuvenea să te duci la teatru, la baluri, timp de un an dacă îți muria cineva apropiat din familie. Și nu era tocmai puțin 200 lei; ar fi cam 8000 lei astăzi. Care e petreanu — să zicem așa că o trupă s'ar stabili pe lângă la Piatra, care să deie 8000 lei pentru spectacole?

În anul următor 1886 toamna, se prăpăise din nou la Piatra, trupa lui Burlenescu. De data asta se abocase la o lojă cumnatul meu Dimitrie Vicol căsătorit cu sora mea Elena, prima născută din cei 14 copii, căți am fost de toți.

După vreo 2-3 reprezentații, Bădița Dumitrache cum îl spuneam noi, ne întreabă, pe fratele meu Costică și pe mine, noi cel mai mic al casei; mă gadabonșilor, da voi nu mergeți cu noi la teatru mănă sară, că eu și Elena v'am lua?

— Am merge bucuroși, am răspuns noi, dacă ne-ar lăsa părinții.

Învolea tatălui nostru am căpătat-o ușor când însă să o căpătăm și pe a mamei, a fost nevoile de mai multe stăruiți, din partea surorilor noastre, Tața la cea mare, cum îl spuneam noi. La toate rugămintele ei, mama s'a tot împotrivit pentru felurite temeluri, până i-a spus:

— Ascultă tu Ileană, nu vreau să-ți las la teatru că de s'o întâmpla să se tragă pistoale pe scenă, îl bagă în spărie și apoi noaptea au ce scânci și burhal prin somn, iar eu să fac de strajă lângă patul lor.

Pedica aceasta, cea mai temelnică, a fost trecută după asigurările ce au dat Bădița Dumitrache și Tața la cea mare, că spectacolul la care trebuia să ne ducă era o comedie și nu era vorba de descărcat pistoale; nu se juca doar, nici Cerșetorii în haine negre, nici Jlanul haiducul, nici dol sergenți.

În sala spectacolului, de pe la ceasurile 6 eu și Costică nu mai aveam astămpăr. Dar dacă, Bădița Dumitrache n'a venit să ne ele, așa-i că am fost păcăliți? Întrebarea asta ne-o făceam unul altuia. Că se va întâmpla să gădădula ne întărea nădejdea și faptul că, pe la 7 ceasuri, Gheorghe Zăbulică, vizitului nostru, a plecat la teatru cu 4 scaune de Marșilia, să avem pe ce sta noi cei 4 spectatori în lojă, că de, vorba Românilor, cine are barbă trebuie să aibă și peptene; lojile se puteau fofosi numai dacă spectatorii își aduceau scaune de acasă.

Gheorghe Zăbulică bondănea; cu vorba lui lată și apasată;

— D'apoi dî ei, toma pî mî nî m'o găsit să prăpădesc noaptea la teatru? Eu is om bătrân și dacă în lipsa mea s'a disleaga vre un armasar dela stănog și s'a lua la batae și la mușcat cu celalt?

Impotrivirea lui, n'a fost înută în seamă și vrând nevrând, trebuia să petreacă și el sara aceea la teatru, pentru ca la isprăvire să aducă scaunele acasă.

Ca să nu uit tot ritualul cu care se pregătea spectacolul, trebuie să adaog, că vreme de cel puțin cu un ceas mai înainte de ridicarea cortinei, muzica primăriei, condusă de bătrânul Anton Zick, în balconul teatrului cânta, ca lumea să se îndemne să vie la teatru. Noi o auzeam de acasă. Îlîndcă nu stăteam nici la 100 metri de parte de teatru.

Când porneam la teatru, tata ne-a spus:

— Măi băieți, doar nu mi-ți face de rușine să adormiți în lojă.

Nu știu dacă fratele meu Cor-

tică, mai fusese la teatru; eu însă îmi făceam intrarea triumfală pentru prima dată; nu împlinisem nici 8 ani. Intrăți în sală și așezați în lojă, cercetam cu privirea tot interiorul ei.

Cortina și scena le vedeam spre stânga noastră. Spectatorii din staluri se așezau pe niște bănci lungi imbracate cu zof roș care acoperea palele cu care erau umplute. Din bagdadie în mijlocul sălii, cobora o lampă de petrol cu abajur de tablă, în jurul căruia spânzurau niște țarșamuri de sticlă; pe pereți erau așezate tricheluri de tinichea în care ardeau lumânări de spermanțetă. Lojile, niște despărțituri făcute din scânturi, samanau mai mult cu niște poști de ținut păsări și aveau uși care aluneca pe roțițe. Cu vre-un sfert de ceas înainte de începerea spectacolului, muzica a intrat în sală și i-a multras un cântec până să se ridice cortina. Despre piesa jucată prea puțin îmi amintesc. Actorii intrau și ieșeau de pe scenă prin ușa din fund ori prin cele laterale. Erau oameni care la lumina lămpilor de petrol ce erau aprinse la rampă, păreau mai mari de cât cealaltă omenire, vorbeau cu răndul și din toată acțiunea pleset, știu că un actor a adus o ramă în care era încadrată o fotografie și o arata actoriței cu care vorbea.

După câte mi s'au înlipărit în minte, actorul judeca chipul fotografiile din ramă, care era răposatul soț al actoriței, că nu era om frumos îlîndcă avea nasul borcănos și urechile clăpăuge ca niște frunze de curechi. Actorița plângea.

Cu aceste impresii, am plecat dela primul spectacol teatral, la care am asistat în prima mea copilărie. În lojă n'am adormit, iar în noaptea aceea și în cele următoare n'am scâncit, n'am plâns prin somn, îlîndcă pistoale nu s'au descărcat pe scenă.

Ce se mai leagă de spectacolele care se dădeau pe acea vreme în sala teatrului la Piatra Neamț, este chipul cum se anunțau balurile mascate. În afară de afișele cu tot felul de culori ce se lipeau pe zidurile caselor și pe garduri, doi oameni mascați, încăleau pe cai — gloabele lui moș Timofte — și cu două stegulețe în mână cutreerau pe ulițele târgului, iar din loc în loc strigau cât îl ținea gura:

Astă seară bal mascat
Sus în sala teatrului

Până să plecăm la Institutele-Unitate din Iași în toamna anului 1889, am mai fost la câteva reprezentații în teatrul nostru de la Piatra. Mi-au rămas bine înlipărite spectacolele de pseudo-teatru ale unui simpatice actor care se numea Ion Ionescu. Prin toate orățele țării își făcuse cunoștință dintre fruntașii negoiului, marilor agricultori, funcționari și puținii intelectuali ce-l aveau pe atunci. Fără pregătire artistică, Ion Ionescu scoatea gologanli, din cupletele și monologele lui. Și acum îmi mai trec prin minte versuri din cupletele lui care se înlipăreau în sufletul meu. În istoria teatrului din țara noastră, ar trebui să se păstreze cupletele acestui om cu figura veselă, care a delectat pe provincialii noștri acum 50 ani și poate și mai încoace. Din „portretul soarelui” mele rețin versurile:

Hector a ridicat, de sigur
ca să-l spele,
o labă și-a udat portretul
soarelui mele.

Fără grija zilei de mâine, căci bucată la bucată pe vremea când a trăit o câștiga cinstit și fără multa batae de cap, Ioan Ionescu a murit de dambă și

Un proces de hotar la Valea Viei

(urmare și sfârșit)

Din care piatră măsurând tot pe ȧes spre amiază până în zarea șesului ce să prăvale spre apa Bistriței, până unde s'au înlipărit 154 stânj. patru palme, unde în zarea dialului s'au pus piatră hotar. — Din care piatră măsurând la vale și pe ȧas tot spre amiază, trecând pisle ȧarla morii lui Mihalachi Ghimș până la un cot ce iaste între niște ȧârle, una cu apă și alta far apă, unde înlipăindu-se 153 stânj. patru palme s'au pus piatră hotar din glos de velnița lui Ghimș. — Din care piatră, măsurând tot spre amiază până la apa Bistriței, până unde s'au ȧăslit 49 stânj. iar pisle tot acastă margine fac 1525 stânj. pe unde s'au pus pietri, despărțând moșle țârgului de moșle m-ril ȧărcina.

Am făcut cercare și pentru ace mie de stânj. ce arată la măturile răposatului stolnic Costin Darie că au măsurat din poarta Branșii până lângă pscul Borzochianului, din sus de de Șomănteni, dar nearătând cu ce stânj. am măsurat, nici îlînd palma puse pe măturile cu care au făcut stânjăniul, am măsurat cu stânjăniul gospod și n'au eșit. Apoi am făcut stânj. cu palma de om de eșitloc, și măsurând din pscul Borzochianului în sus spre apus, s'au înlipărit ace mie de stânj. până în dreptul moșilor la gura Sărății. unde măturisăsc și oamenii Bătrânul că acolo au apucat poarta Branșii, măcar că pârintele egumenul de Bistrița m-au arătat că mergi hotarul m-ril până în gura pârului Cărbunoasă, după ispisocul Domnului Mihai Racoviță Vvod, în care arată de pârul Cărbunoasă, și să face înpresurare moșil m-ril ȧărcinli 160 stânjăni. Dar la ispisocul Domnului Stefan Vvod arată că hotarul este gura Sărății și pisle Bistriței la Doamna. Și să întelege că acolo la gura

Sărății iaste despărțire hotarului că până acolo să și înlipnește ace mie de stânjăni. Am măsurat margine moșil m-ril ȧărcinli, din sus despre apus pe unde să hotărește cu moșle m-ril Bistriței din malul apil Bistriței spre lazinoaple pe la movila ce mai mare din gura Sărății și la dial pisle Cărbunosul și prin curmătura Cărlomanului până la pietrie ce s'au pus lângă stânce ce albă-rătundă ci este în dreptul capului poenli Blendii, și s'au ȧăslit 1773 stânj. șepti palme.

Am măsurat și margine pe malul Bistriței de cătră amiază și s'au ȧăslit 647 stânj., făcându să pisle tot înconglurare moșil m-ril ȧărcinli 3945 stânj. șepti palme. Și după cercetare ce cu amăruntul ce am făcut prin măturisire oamenilor bătrâni strelni înpreglurași și măsurătoare ce s'au făcut în stânjăni și pietre hotară ce s'au pus despărțitoare întru moșle m-ril ȧărcinli și între moșle țârgului, s'au dă acastă măturile la mână malcelor dela m-re ȧărcina, îscălită și de țârgovești.

1800 Iulii 7.
Eu Ion Orza, Eu Mane Orza, Eu Ștefan Tăcușă, Eu Tănase Blehaci, Eu Ștefan Hama, Eu Vasile Crotor, Eu Vasile a Mărgăi
Eu Ionță Pavă, Eu Iftimi Pavă, Eu Neculai Pavă, înpreună și toți țârgoveșli. Eu erei Tolan, Gheorghe Iuga Vornic de poartă hotarolic

Pe dos. Pentru moșla Pietrii.

NOTA: Pe hotarnică e desenată „palma gospod cu care s'au făcut stânjăni de s'au măsurat moșle înpreglur”. Ea are lungime de 27 cm.

De asemenea e desenată și „palma cu care s'au măsurat acea mie de stânjăni”, având lungime de 21 cm.

G. T. K.

OAMENI ȘI CARACTERE

Figuri luptătoare pentru binele general

Orașul Iași, cetate istorică, are peste 40 de biserici, ridicate de vechii domnitori, ori de pioșii creștini, care încă în viață fiind dăruiau agonisita lor, pentru scopuri de binefacere. Printre alți binefăcători, merita a fi pomeniți cu cuvlie și soții Elena și Vasile Rusovici, care au donat averea lor, bisericii Sf. Ioan Botezătorul din Str. Mărzescu.

Donățiunea constă în imobile, din venitul cărora, sub administrația d-lui Gavril Părvu, un foarte bun organizator și creștin biserica și școala de cântăreji a Eparhiei Moldovei, sunt într-o stare înfloritoare, spre cinstea și mulțumirea neobositului administrator. Înalt Prea Sf. Mitropolit Nicodem, după înaltă chibzuință, a hotărât ca, la această biserică să fie și „Metocul Sf. Mănăstiri Neamțul”, tot acolo găndindu-se și casa construită în acest scop, iar ca stareț al acestui așezământ, a numit pe Cuviosul Arhimandrit Teofil Luca, încă o figură ce merita a fi cunoscută, prin bunătatea și noblețea ce-l caracterizează. Sfinția Sa ca fia al județului Neamț,

n'a căzut slăbimărul; dar blata lui tovarășă, care nu avea nici o aptitudine pentru teatru — făcea doar pe figuranta și servitoarea — după moartea soțului neputând lupta cumizeria, s'a slucuit.

În timpul sărbătorilor Crăciunului anulul 1891, tot în sala teatrului din Piatra Neamț, am văzut pe marele nostru artist Matei Millo, jucând în „Lipitorile Satelor”, piesa lui Vasile Alecsandri. Avea pe atunci 80 de ani și-și făcea ultimul său turneu de adlo, în întreaga țară. După moartea lui Millo, numai Petruche Liciu a fost artistul care a jucat cu acelaș succes, rolul lui Moșiliciu din „Lipitorile Satelor”.

Pe la 1892 — peste Moș Timofte a dat paralizia și a fost nevoit să părăsească sala teatrului, care a fost luată cu chirie de un fidan Ignatz Goldenhirsch. De la această dată, în istoria teatrului din Piatra-N. se înscrie o pagină nouă, îlîndcă spectatorii din loji, nu mai trebuiau să și aducă scaune de acasă.

Vasile C. Șoarec

de pe plaiurile frumosului Ceahlău este tipul moldoveanului primitor.

Părinți săi buni gospodari și cinstiți au dat la școala din Răpiciune pe fiul lor, apoi l-au închinat vieții monahicești în Sf. „Mănăstire Durău”, condusă de neul lui Arhimandrit Teofil Ionescu, iar în anul 1910, a primit darul preoției.

Între anii 1910-1925. Sfânta Mitropolie i-a încredințat diferite atribuții: de superior al schitului „Tărcău”, preot și cântăreț la Sf. Mănăstire „Bistrița” de sub conducerea Prea Cuviosului Stareț Ghenadie Caradă, actualul Exarh al Mănăstirilor Moldovei, apoi stareț la „Cetățuia”, preot la Sfânta Mitropolie mai târziu preot la Mănăstirea Agapia, unde i s'a dat rangul de Arhimandrit, Superior la „Schitul Rarău” iar între anii 1925-1934 (9 ani) Sf. Sa a fost Arhimandrit și Stareț la Mănăstirea Slatina din județul Baia unde a muncit foarte mult pentru acest așezământ.

La anul 1934, Sfânta Mitropolie i-a dat în seamă Biserica Sf. Ioan Botezătorul, pe care o conduce cu multă evlavie și căldură sufletească, făcând din ea o adevărată podăbă a Iașului. Aproape zilnic sporese în Sf. locaș odnoare scumpe, ca: icoane, canceli, sfeșnice, etc. făcute prin bunăvoința închinătorilor și a

Părintelui Stareț.

Apoi curățenia exemplară, atrage poporul drept și credincios căci și în acest sfânt și mare post, în toate zilele, credincioșii prea mărșez pe Bunul Dumnezeu fapt foarte îmbucurător, mai ales în aceste vremuri de alergătură numai după bunuri lumești.

Nu scrim rândurile de mai sus ca o reclamă de care persoanele citate aici nu au nevoie, ci ca un indemn pentru toți creștinii, să urmeze faptele lor cele frumoase.

Perosul am observat că și în calitatea Sf. Sale de Director al școlii de cântăreți, Arhimandritul Teofil Luca este atât de apropiat sufletește de dragii săi, elevi, încât aceștia îl iubesc și-l ascultă ca pe un tată.

Bunătatea sufletească a unui preot de mir sau monah și dulceața cuvintelor, în toate acțiunile duhovnicești, fac pe credincioși să iubească și religia noastră sfântă și pe reprezentanții ei.

Suntem siguri, că biserica va progresa și țara se va întări, cu asemenea figuri, care fără mândrie trebuie cunoscute de opinia publică (deși ei nu doresc aceasta) pentru a servi de exemplu și altora.

Grigore Vlad
Institutor Piatra-N.

Serbarea dela școala No. 3 de fete

Duminică 19 crt., între orele 3-6 p. m. în prezența d-lui col. Nistor și a unui numeros public, a avut loc la șc. No. 3 de fete serbere școlară în cadrul străjăresc, pregătită de d-nele Haritina Popovici, Maria Iliescu, Elena Bogdan, Ana Butnaru și d-ra. Zenobia Zugrăvescu, cu care ocazie a fost sărbătorită d-na Rebeca Petru Gheorgheasa, care a eșit la pensie.

Vrednice de admirat au fost corurile pe două și trei voci și piesa de teatru „Întelpeciunea regina zinelor” pregătite de d-ra. Zenobia Zugrăvescu și executate de

elevele clasei III-a.

Au arătat meritele sărbătoritei d-na directoare Aritina Popovici, sf-sa pr. V. Constantinescu, d. maior Anti și d-l. Gr. Vlad.

Cuvintele pline de recunoștință pentru munca d-nei Gheorgheasa, rostite de elevele Lucica Anti și Paula Ungureanu, din cl. III-a. au stărnit admirația publicului.

Au urmat o masă pregătită în chip admirabil de d-na. Elena Ionescu, maistră de gospodărie, cu elevele cursului supra—primar.

A răspuns d-l. Petru Gheorgheasa, fost inspector școlar, mulțumind călduros.

Culturale

Căminul „Sf. Nicolae” Dărmănești

Duminică 19 Martie a. c. ora 11 dim. a avut loc la școala primară No. 5 din str. Petru Rareș, constituirea Căminului Cultural „Sf. Nicolae” din cartierul Dărmănești. Au asistat din partea Căminului Central orașenesc D-nii Al. Gheorghiu președinte, P. Popovici, V. Țăranu; I. Cheteanu ajutor de primar și V. Andrei director,

Comitetul Căminului Cultural „Sf. Nicolae” din cartierul Dărmănești este următorul:

1. Preot Gh. Buzea președinte, 2. doctor M. Enăchescu, 3. T. V. Ungureanu vice-președinte, 4. doamna

Cleopatra Dobre, vice președintă, 5. d-na Magdalena Stăhiescu, 6. d-na Aurora Turcu, 7. d-na Elena Cri-văț bibliotecară, 8. d-na Farmatu, 9. C. Tablan, 10. C. Șova, 11. I. Văideanu, 12. I. Matei casier, 13. C. Mihalache, 14. Gh. Gabia secretar, 15. Gh. Boboc, 16. C. Tomescu, 17. V. Apostolescu, 18. D. Muraru, 19. N. Petrescu, 20. d-na Maria Petrescu, comand. străjeră, 21. d. Valeriu Văideanu comand. străjer.

Cenzori: C. Drăgan, M. Coman, N. Stăhiescu.

Director al căminului Anastase Papadane director școlii de băieți No. 5.

Constituirea Căminului Cultural din Sarata-Dobreni

În ziua de 12 Martie s'a constituit în satul Sarata-Dobrenilor, Căminul Cultural căruia i s'a dat numele „Vasile Avadanii”, în amintirea un valoros învățător depe aceste meleaguri.

S'a ales următorul sfat: președinte preot Mircea Garvescu, director inv. Ion Humă, bibliotecari d-na Alex. Humă, membri d-na C. Avadanii, Gh. Albu, V. Pa-

șcu, Gh. Avasiloaie etc. S'a propus înființarea unei farmacii sătești, pietruirea drumurilor statului, facerea șanțurilor și podetelor, ținere de predici, conferințe etc.

Miercuri 15 Martie s'a făcut zi de clacă, de către tot satul, pentru repararea și pietruirea primului Km. de șosea.

Căminul Cultural Sf. Cruce din Oanțu

În Oanțu—Vaduri, activează de un an de zile un Cămin Cultural, sub președinția părintelui Neculai Capșa.

Zilele acestea s'a început un program casnic-gospodăresc sub supravegherea d-nelor Emilia Zaharia—

profesoară și învățătoare, a d-nei preot Capșa și a d-nei Maria Sturza.

Prima sedință de lucru a fost condusă de d-na Emilia Zaharia, care a dat sfaturi gospodinelor, despre îngrijirea și selecționarea pășărilor de curte.

Căminul Cultural „Preot Ion Roșescu” din comuna Calu

Sâmbăta trecută a fost a doua concentrare benevolă a membrilor căminului „Pr. Ion Roșescu” de sub conducerea d-lui inginer șef silvic Const. Căpitanu, din comuna Calu-lapa, în vederea îndreptării drumurilor, făcând șanțurilor și terminarea digurilor.

Au lucrat în total 120 oameni, făcând 200 m. l. șanț și au imprăștiat motivele de prundiș, cărăte din anii trecuți nivelându-se drumul; s'a umplut cu piatră digul dela Sbranca și s'a cărat materialul necesar pentru consolidarea malului și apărarea gospodăriilor dela Cazaci, Sbranca și Poni, în contra revărsării pârăului Calu.

Echipele de lucru au fost supravegiate de membrii sfatului: N. Albeață, N. Dogaru, Gh. Țăbărnac, Socea, Albă și îndrumate de personalul silvic al ocolului Roznov. S'a simțit lipsa de concurs a organelor comunale.

Roșescu din comuna Calu C. Căpitanu, a oficiat Duminică un parastas pentru odihna sufletului Patriarhului Miron Cristea, cu un sobor de preoți în frunte cu Pr. Ion Ungureanu parohul satului Calu și directorul Căminului, în fața unei foarte numeroase asistențe, adunate din toate satele din împrejurimi.

După parastas au vorbit Preotul I. Ungureanu și d-l Sub-Revizor G. Gristea din partea Căminului, arătând personalitatea și opera marelui dispărut.

Pierdut, buletinul Biroului Populației Piatra-N. și actul de naștere, ambele pe numele Ecaterina Screpnice. Se declară anulate.

De închiriat pe Bul. Em. Costinescu No. 12 casele dentiștilor Ditzgert Harth, 2 apartamente confortabile cu câte 3 camere, bucătărie, băi instalate, hol și altele.

Citiți și răspândiți „Avântul”

LOCALA

O săptămână sbuciumată. Sbcium în sufletul oamenilor, sbucium în natură. Fiori de ghiață s'au sălăsluit în inimi, la vestile cări veniau de peste hotare, în vreme ce fiorii vântului întârziat al iernii purtau fulgi reci și albi.

Și acum toate parcă au trecut. Soarele și-a arătat iar fața, primăvara a prins a zâmbi în preajma Bunei Vestiri. Și odată cu asta au zâmbit și gândurile, a nădejde. Lumea și-a adus aminte de lucruri pe care le uitase și s'a grăbit a veni în fața lui Dumnezeu, la sfîntirea bisericii domnești, restaurată. Slujba făcută de P. S. S. Arhierul Val. Moglan a răspuns oarecum și unei cerințe de mulțumire către Domnul.

Încep și grijile pentru Paști. Mai sunt două săptămâni până atunci. Va începe forfota târgurilor, și specula negustorilor. Aici trebuie să fie cu luare aminte autoritățile comunale și să caute a opri valul de scumpete care se abate cu asemenea prilejuri. Nădăjduim că d. primar va avea tactul și atenția și ener-

gia să steie stavilă în fața celor cari ar intenționa să speculeze.

INTERNA

Țara a trecut, prin emoții puternice. Emoțiile pe care le dă cuiva cu suflet, grija de hotarele țării. Dar toate aceste emoții și griji au arătat odată mai mult că Românii știu să răspundă poruncilor neamului. Nu era emoția fricii de necunoscutul evenimentelor, ci emoția care te face să sai în gâtul celui care ar îndrăzni să-ți calce pământul. Termometrul moral al națiunii a arătat febra sacrificiului.

Dar săptămâna s'a încheiat cu destindere. Căci cum poate fi socotit altfel, răsuflul ușurat pe care l-a produs închierea factului economic cu Germania? Astăzi economicul primează asupra politicului. Sau, altfel spus, viața politică a noroadelor este în legătură cu viața economică. Bune raporturi economice, înseamnă bune raporturi politice; iar acestea dau impresia siguranței.

De aceea tratatul româno-german, înseamnă această siguranță și poate mai in-

seamnă și altceva: o orientare și organizare sănătoasă și temeinică a producției noastre economice.

EXTERNA

Germania a dirijat orchestra europeană în timpul săptămânii, impunând voința ei acolo unde interesele i-o cereau. Cehoslovacia a dispărut; Memelul a intrat sub dominațiunea germană. Toate cu o rapiditate de necrezut. Alături de Germania încearcă să joace cearcățul și Ungaria cu pătrunderea în Ucraina sub carpatică; iar în urmă acum se zice că ar fi pătruns în Slovacia, nu prea știm pentru ce. Atât doar că alături de Germania, parcă ar fi puricele cu elefantul. O glumă spune: „Deosebire între aceste două viețuitoare este aceea că puricele poate mușca pe elefant, dar elefantul nu poate mușca pe purice”..... Da, dar îl poate strivi, când face ceea ce nu se cade. Ungaria trebuie să știe aceasta și mai ales s'o înțeleagă, căci ceea ce poate fi îngăduit elefantului nu poate fi îngăduit puricelui.

Cronix

RUBRICA AGRICOLĂ

Combaterea tăciunelui la cereale.

Știți cu toții, că cerealele în genere, sunt atacate de tăciune. Deaceia fiecare agricultor, trebuie să aibă în vedere, că pierderile pricinuite de acest dușman, nu sunt așa de mici, variind între 15% și 60%. În toată întinderea cultivată, atât de marii proprietari și mai ales de micii agricultori, mătura la grâu, acum câțiva ani, făcea ravagii. Însă datorită tratamentului, ea nu se mai observă. Nu se poate oare ca și la celelalte cereale să se procedeze la fel pentru stărpirea acestei mome? Se poate face acest lucru, deoarece tratamentul e ușor de executat, iar substanțele întrebuințate costă puțin.

Iată cum trebuie tratat orzul și ovăzul contra tăciunelui, care este de două feluri: sburător și imbrăcat. Cel zburător apare pe la începutul lunii Iunie și atacă atât bobul, cât și cămășile spiculelor. Răspândirea lui se face prin vânt, fiind favorizată de vremea caldă și umedă, căre-i dă posibilitatea să incolfească sigur, tocmai când cerealele sunt în floare. Luați un vas de lemn, puneți în el 100 litri de apă caldă în care se amestecă un sfert de litru de formol (formolul la cumpărare să fie limpede căci atunci e bun) și amestecați-l bine.

În această soluție, introduceți un coș cu impletitura deasă, pe care îl umpleți cu sămânța de orz sau ovăș. Amestecați-l bine, bine, timp de un sfert de ceas. Acest tratament se face cu o zi

înainte de semănat, după care, nu se mai pune în saci, ci după uscarea, se duce direct la câmp, unde urmează a fi însămânșat. Alt tratament care a dat rezultate foarte bune la orz, este acela care se face prin încălzire, în modul următor: Se pune orzul în saci cu fesături rare (sacii să fie plini trei sferturi) și se leagă la gură. Apoi, sacii astfel umpluți, se introduc într'un vas cu apă caldă, 20° 30° unde se țin 4 ore, după care se scot și se pun în alt vas cu apă încălzită la 51°, timp de 10 minute. După aceasta, îi scoatem și-i muierăm de 3-4 ori în apă rece. Golim sacii și întindem orzul pentru uscarea, într'un loc curat, ca să nu se infecteze din nou. Să se țină seamă, ca sămânța, să nu fie ținută în apa la 51° mai mult de 10 minute și să nu depășească această temperatură.

Pentru tăciunele porumbului, s'au întrebuințat foarte multe substanțe chimice, însă n'au dat rezultate. Pentru stărpirea lui, procedați astfel: După prașila a doua, faceți o plimbare prin ogor, iar acolo unde vedeți tăciunele, tăiați plantele cu secera și le dați foc.

Acum fiind timpul însămânșării orzului și ovășului, nu neglijați și tratați-le, pentru ca producția să vă fie asigurată.

Inginer Agricol V. Vlad

Știri Strășeresti

Duminică 26 Martie a. c. are loc la școala normală de fete sfîntirea și ridicarea Pavilionului Național al Școlii de Străjere.

Cu această ocazie e vorba să sosească în localitate d. D. Toni, subsecretar de stat la Educația Națională și D-ra Viorica Litzeica, comandanta falangei de străjere.

Urăm străjerelor dela școala normală spor la muncă și Sănătate.

SPORT

Din cauza timpului nefavorabil, „Ciclo-Cross-ul” ce urma să se alege la 25 crt., s'a amânat pentru 10 Aprilie 1939, când în d. a. aceiași zile va avea loc pe stadion și deschiderea sezonului sportiv.

Foot-ball. În campionatul de Juniori al Ligei de Est-Iași, va participa și Districtul P. Neamț. Campionatul de Ligă se va disputa prin eliminare în zilele de 14, 21 și 28 Mai a. c.

Duminică 19 crt. într'un match-antrenament disputat pe stadionul „Ceahlău” Juniorii Piatra-N. au disputat de cei din Roznov cu 9-0.

În vederea comenzii ce urmează să se facă pentru echipamente și accesoriile de sport, Asociația „Ceahlău”, roagă pe acești cale pe membrii ei, să se pună la zi cu plata cotizațiilor.

Tot felul de imprimate cu prețuri convenabile execută Tipografia Românească „Ch. Asachi” Piața Tikel Corbu.

Inălțarea Pavelionului Străjeresc

la școala No. 3 fete Piatra-N.

În ziua de 19 Martie a. c. într'un cadru deosebit, a avut loc solemnitatea sfințirii și ridicării Pavelionului național, la școala primare No. 2 fete din Piatra-N. condus de D-na comandantă Julia Scutărăscu.

Au luat parte toate autoritățile civile din oraș în frunte cu D-l Barcan prefect, D-l Pricop revizor, D-na Stratiulescu, D-l Pascu comandant de legiune, D-na Botez, D-l Rotundu comandant de cohortă, D-na Eug. Popovici dir. liceului de fete, D-l Dobrescu dir. șc. normală, corpul didactic din oraș, părinții elevilor și delegațiile de străjere și străjeri dela școlile secundare și primare din oraș cu comandanții și comandantele ei. După raportul dat de stol, a urmat serviciul religios cu sfințirea drapelului și catargului, oficiat de Preot Nourescu protoereul județului. În sunetele Imnului Regal străjerul ridică drapelul, la mare înălțime, pe catargul ce stă de strajă în fața școlii. Urmează Deviza apoi cuvântul D-nei comandante de stol Julia Scutărăscu care vorbește despre însemnătatea zilei, făcând și o dare de seamă asupra stolului. D-l comandant A. Rotundu aduce salutul străjerilor, urmând apoi investirea străjerelor de către D-na comandantă delegiune Stratiulescu, care în cuvinte alege vorbește străjerelor arătându-le rostul lor.

La ora 12 a avut loc defilarea tuturor unităților prezente prin fața drapelului ridicat. Totul a decurs într'un cadru extern de solemnitate. După masă la ora 3, a avut loc frumoasă șezătoare.

MĂRTIȘOR STRĂJERESC

Se adevărește că legătura între preot și învățător este îmbold de entuziasă participare a poporului la adăncirea sentimentelor de înfrățire la opere de ajutorare și de religiozitate, însoțită de fapte.

Preotul Ștefan Romanescu și d-l învățător C. Gherghel, lucrând sub auspiciile Căminului cultural și a Străjei Tării, au provocat la Români o solemnitate deosebit de impresionantă pentru viața unui sat de țară.

Străjerii din Români, conduși cu suflet de apostol de d-l învățător C. Gherghel, ajutat de soția sa învățătoare, d-na Minodora Gherghel, au adunat minunate lucruri de lenjerie pentru copil, din pânză de în și cânepă cu flori și ajur, plămumioară cu față de lână și ceașcă de în, scutece și rochițele frumos lucrate, cu hotărârea să boteze primul copil ce se va naște în sat după 1 Martie 1939, ca mărțișor de fapte bune, copilășilor străjeri, încălziți de entuziasmul pentru înfăptuirii. Își norocul a căzut asupra fetei unui om sărac,

dar cuminte și muncitor, care mai are 5 copii — Ileana C. Toma.

Satul întreg a răspuns chemării străjerilor nași și Duminică 12 Martie a fost o sărbătoare din cele ce rămân săpate în sufletele, nu numai a străjerilor, ci mai cu seamă a părinților veniți cu drag în frunte cu preotul satului — cu autoritățile comunei și cu mulți intelectuali admiratori ai operelor ce se înfăptuiesc mereu la Români.

Fetița s'a ales pe lângă alte daruri făcute ei și mamei și cu un carnet la casa de economie pe suma de lei 2000, pe care să-i ridice la mărțiș, iar părinții s'au făcut cumetri cu tot satul.

După terminarea botezului s'a ținut la căminul cultural o sădintă solemnă în care s'a preamărit opera Prea Fericitului Patriarh dr. Miron Cristea, cu care ocazie Sf. Sa Econ. Ștefan Romanescu, a vorbit despre personalitatea înaltului Păstor și despre înfăptuirile realizate ca român, ca irarh al bisericeii, ca Patriarh al Ortodoxiei și ca Prim sfetnic al tronului.

La ora 12 a avut loc defilarea tuturor unităților prezente prin fața drapelului ridicat. Totul a decurs într'un cadru extern de solemnitate. După masă la ora 3, a avut loc frumoasă șezătoare.

dar cuminte și muncitor, care mai are 5 copii — Ileana C. Toma.

Satul întreg a răspuns chemării străjerilor nași și Duminică 12 Martie a fost o sărbătoare din cele ce rămân săpate în sufletele, nu numai a străjerilor, ci mai cu seamă a părinților veniți cu drag în frunte cu preotul satului — cu autoritățile comunei și cu mulți intelectuali admiratori ai operelor ce se înfăptuiesc mereu la Români.

Fetița s'a ales pe lângă alte daruri făcute ei și mamei și cu un carnet la casa de economie pe suma de lei 2000, pe care să-i ridice la mărțiș, iar părinții s'au făcut cumetri cu tot satul.

După terminarea botezului s'a ținut la căminul cultural o sădintă solemnă în care s'a preamărit opera Prea Fericitului Patriarh dr. Miron Cristea, cu care ocazie Sf. Sa Econ. Ștefan Romanescu, a vorbit despre personalitatea înaltului Păstor și despre înfăptuirile realizate ca român, ca irarh al bisericeii, ca Patriarh al Ortodoxiei și ca Prim sfetnic al tronului.

când se va decide ori care ar fi numărul acțiunilor reprezentate.

Consiliul de Ad-ție

AM PIERDUT buletinele dela Biuroul Populației și le declaram nule.

Neculai Crețu
Nec. Tutuianu
Ioșef Iung
M. Harabagiu

Siperalia Românească
"G. ASACHI"
Soc. Cooperativa

Execuția orice fel de lucrări atingătoare de această branșă cu cele mai modeste prețuri

Mal lotdeaua, medul rural românesc a fost privit, de către politicienii verosi și de către salimbancii electorali, prin prizma unor concepții ambigüe. Când omul politic era „la putere” înălța satul românesc devenise peste noapte un poem, o vază, o muzică de sîiere celes e.

Aceasta se petrecea în trecut, într'un trecut nu prea îndepărtat pentru a-l fi uitat și pentru a nu-l înflera, ori de câte ori vine vorba despre el, așa cum trebuie, așa cum merită.

Dela omul politic — abir al satului și escroc al satului, dela omul politic gel al tuturor minciunilor menite să lase satele noastre pentru vește la amoaia întinericului — regimul Constituției Regelui Carol II, rupând cu tot ce a fost murdar în trecut, ne-a adus la fața cetățeanului cu grîia clădită de soarta satului, la cetățeanul patron de sat.

Apelul d-lui general dr. N. Marinescu, prin care românii

Corpul Portărilor Tribunalului Neamț
Publicație de Arendare
Nr. 843

Anul 1939 Martie în 24 zile

În baza Jurnalului Tribunalului Neamț Secția I, Nr. 2927 din 22 Martie 1939, se publică spre cunoștința generală că în ziua de 1 Aprilie 1939

dela ora 9 dimineața înainte, se va arenda prin licitație publică în cancelaria Corpului de Portări Trib. Neamț, Palatul Administrativ la etaj, în orașul Piatra-N. str. Lascar Catargiu, pe timp de un an, terenul de cca. 200 prăjini sau trei hectare 58 arii loc de grădină cu acaretele de pe acest teren situat pe teritoriul urbei Piatra-N. Suburbia „Cindia”, megieșit la răsărit cu grădina Matronii Anasia, la Apus și Miază-zi cu moșia Doamnei și la Miază-Noapte cu drumul comunal, proprietatea moștenitorilor def. Ichim Simionov, asupra căreia administrație o are d-l Vasile Roban din Piatra-N., în calitate de sechestru judiciar.

Arendarea se va face pe un an.

Concurenții vor depune la licitație o garanție de 10% din arenda anuală.

Șef Portărel (ss) Z. Giuglea
Secretar, (ss) D. Cazacu

Publicație Nr. 2951

18 Martie 1939

În ziua de 6 Aprilie 1939, ora 10 dim. se va ține licitație la Primăria Piatra-N. pentru închirierea magaziiilor de zid Nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 18, 19, 20, și 21 din piața „Tachel Corbu”, pe timp de un an, cu începere dela 1 Aprilie 1939.

Condițiile de închiriere din caietul de sarcini se pot vedea la arhiva Primăriei în zilele și orele de serviciu.

La această licitație sunt aplicabile dispozițiile art. 88-110 din L. C. P.

Ofertele închise și sigilate se primesc de Comisia de licitații în ziua și ora indicată, însoțite de o garanție de 5 %.

Primar, Ștefan Miron
Secretar, C. Balcanuș

Statului”.

Când revenea „la putere”, omul politic vedea din nou totul idilic, totul dulce, totul emoționant armonios: satul românesc devenise peste noapte un poem, o vază, o muzică de sîiere celes e.

Aceasta se petrecea în trecut, într'un trecut nu prea îndepărtat pentru a-l fi uitat și pentru a nu-l înflera, ori de câte ori vine vorba despre el, așa cum trebuie, așa cum merită.

Dela omul politic — abir al satului și escroc al satului, dela omul politic gel al tuturor minciunilor menite să lase satele noastre pentru vește la amoaia întinericului — regimul Constituției Regelui Carol II, rupând cu tot ce a fost murdar în trecut, ne-a adus la fața cetățeanului cu grîia clădită de soarta satului, la cetățeanul patron de sat.

Apelul d-lui general dr. N. Marinescu, prin care românii

ROMÂNIA
Tribunalul Județului Neamț Secția I-a

AFIPT

și publicație de vânzare Nr. 780

21 Martie 1939

Se publică spre cunoștința generală că acest Tribunal prin jurnalul Nr. 2595 din 13 Martie 1939, a amănat din oficiu vânzarea prin licitație publică a imobilului Coproprietate în porțiune de câte o jumătate, a numitului Iosub Tabacaru din orașul Tg. Neamț jud. Neamț, strada Locot. Radu Teohari Nr. 27, fostă Boiștea și a fratelui său Isac Tabacaru domiciliat în Piatra-Neamț, situat în Tg. Neamț strada Locot. Radu Teohari Nr. 27 fostă Boiștea, vânzare cerută pentru esire din indiviziune și s'a fixat prin jurnalul Nr. 731/939. Vânzarea a imobilului de mai sus arătat, în contul și pe socoteala, falsului adjudecatar, Isac Tabacaru din Piatra-Neamț, județul Neamț asupra căruia s'a adjudecat definitiv prin jurnalul Nr. 9676 din 8 Decembrie 1938, al acestui Tribunal, începându-se strigările dela suma de 225.000 lei.

Această vânzare s'a cerut de către d-l Iosub Tabacaru din orașul Tg. Neamț, pentru esire din indiviziune a imobilului Coproprietate în porțiuni de câte o jumătate a sus numitului Iosub Tabacaru și a fratelui său Isac Tabacaru, domiciliat în Piatra-Neamț, imobil, situat în orașul Tg. Neamț strada Locot. Radu Teohari Nr. 27 fostă Boiștea, avere arătată și descrisă în sentința civilă Nr. 307 din 16 Noembrie 1937, investită cu formula executorie sub Nr. 223/1938.

Imobilul ce urmează a se vinde după descrierea arătată în sentința Tribunalului Neamț Secția I-a Nr. 307/1937, investită cu formula executorie Nr. 223/1938, are următoarea situație:

1) Imobilul Coproprietate în porțiuni de câte o jumătate a d-lor Iosub Tabacaru domiciliat în Târgul Neamț și a d-lui Isac Ta-

cu dare de mână sunt invitați să la asupra lor pârîntea îngrădire a comunelor, își dovedește rodnicia. Nenumărați sunt cetățenii, care s'au oferit să dovedească că un sat, nenumărați sunt cetățenii care s'au oferit să dea un ajutor — permanent și de interesat, moral și material — comunelor.

În chipul acesta, se realizează două fapte minunate. În primul rând, satele — înnate de pricerea cetățenilor frunziși — vor evolua mult mai repede și mai fecund, decât înainte. În al doilea rând, se ajunge la acea reciprocă cunoaștere a sateilor și orașurilor, cunoaștere din care todeauna a răsărit floarea rară a iubirii.

Dând fleacări sat un patron omenos și iubitor de Neamț, noul regim își dovedește, odată mai mult, înalta chemare la regenerarea Statului.

bacaru, domiciliat în Piatra Neamț, imobil ce se compune din o clădire acoperită cu tablă, servind de tăbăcărie, având patru încăperi cu toate instalațiile de tăbăcărie în înălțime, instalații compuse din 32 (trei zeci și două) căzi de lemn de brad montate în pământ, patru mese mari, cu toate atenasele compuse din trei șuri de lemn, împreună cu tot terenul pe care se găsesc aceste construcții, care are la față lățimea de circa 12 (doi-spre-zece) metri liniari, situat în orașul Tg. Neamț, județul Neamț, strada Locot. Radu Teohari Nr. 27 fostă Boiștea megieșit la fund cu Mărița Nastasiu, de o parte cu Iosub Tabacaru, iar de cealaltă parte cu gâră morilor.

Sarcini asupra acestui imobil nu sunt.

Vânzarea și adjudecarea sus menționatului imobil coproprietate, în porțiuni de câte o jumătate a sus numitului se va face în prețoriul Tribunalului Neamț Secția I-a, în ziua de 2 Mai 1939, orele 13 p. m. în contul și pe speșele falsului adjudecatar Isac Tabacaru, din orașul Piatra județul Neamț, începându-se strigările dela suma de lei 225.000 (două sute douăzeci și cinci mii) așa cum s'a dispus prin jurnalul Nr. 731/1938, al acestui Tribunal, conform art. 555, procedura civilă, de-oarece numitul adjudecatar nu a depus prețul cu care s'a adjudecat asupra imobilului mai sus descris, nici taxele de portări și impozitul proporțional în termenul prăvăzut de art. 553 Pr. Civilă.

Sunt somați toți aceia care ar pretinde vre-un drept de chirie, arenda de ipotecă sau privilegiu ca înaintea adjudecării să a-rate Tribunalului pretențiunile lor — sub pedeapsă de a nu li se mai ținea în seamă.

Prim-Președinte, G. STANAT

Șef Portărel, I. Giuglea
Dos. Nr. 3307/1937.

Citiți și răspândiți

AVANTUL